

Pseudo-Yoik (1994)

Pseudo-Yoik Lite (1997) Pseudo-Yoik NT (1997)

Ensemble :: Kokoonpano SSSAATTTBBB / SSSSAAAA (Lite) / TTTTBBBB (NT)
Duration :: Kesto 2.5 min
Publisher :: Kustantaja Sulasol S326 / S398 (Lite) / S399 (NT)
also sub-published by :: alikustantaja Walton Music, USA
Text :: Teksti Jaakko Mäntyjärvi XX
Commissioned by :: Tilaaaja Tapiola Chamber Choir :: Tapiolan Kamarikuoro
Premiere :: Kantaesitys Tapiola Chamber Choir :: Tapiolan Kamarikuoro
/ Juha Kuivanen
Helsinki, Finland ii.1994

This *Pseudo-Yoik* has nothing to do with the genuine traditional Lappish or Sámi *yoik*, and should thus be considered to have the same degree of authenticity as local colour in bel canto opera. If a connection must be sought, I would prefer to describe this piece as an impression of a stereotype – the stereotype that most Finns associate with Lapland and its people. The text exists merely to give form to the music and is meaningless, although the laws of probability dictate that there must exist an obscure South American Indian language in which it makes perfectly good sense.

His Majesty Karl XVI Gustaf, King of Sweden, graciously consented to listen to *Pseudo-Yoik* at the Nobel Prize Banquet in Stockholm in December 1997.

(Lite) Pseudo-Yoik Lite, the version for treble choir, is much less fattening than the original full mixed-choir version.

(NT) For the male voice choir version *Pseudo-Yoik NT*, in case anyone asks (and someone always does), NT stands for No Trebles.

Afterword: At the time of this writing in March 2008, there are 36 known recordings of the different versions of the piece, and it has been performed in places as diverse as the jungles of Australia and the Italian Alps. Performers wonder when I say that I have come to realize that this is not a comedy piece at all. Insane? Certainly. Grim? Possibly. But funny? No. That the audience can perceive it as funny is another thing altogether; but the performance must be manically serious. This is not to say that it cannot be fun to sing, though.

© 1999/2008 by Jaakko Mäntyjärvi
This text may be quoted in programme notes or similar contexts provided the source is credited.

Pseudo-Yoikilla ei ole mitään tekemistä aidon saamelaisjoiun kanssa; se on suunnilleen yhtä autenttista kuin paikallisväri bel canto -opperassa. Yhteys löytyy pikemminkin siitä, että teos on sanokaamme vaikka vaikutelma stereotyyppistä – siitä stereotyyppistä, jonka useimmat suomalaiset yhdistävät Lappiin ja saamelaisiin. Tekstin ainoa tarkoitus on antaa muotoa musiikille, ja niin ollen sen sisältö on merkityksetön, joskin todennäköisyyden lakien mukaan on varmasti olemassa jokin harvinainen eteläamerikkalainen intiaanikieli, jolla tämä teksti oikeasti tarkoittaa jotain.

Hänen majesteettinsa Ruotsin kuningas Kaarle XVI Kustaa suvaitsi kuunnella *Pseudo-Yoikin* Nobel-juhlaillallisella Tukholmassa joulukuussa 1997.

(Lite) Diskanttikuoroversio *Pseudo-Yoik Lite* on paljon vähemmän lihottava kuin alkuperäinen sekakuoroversio.

(NT) Jos mieskuoroversiosta *Pseudo-Yoik NT* joku kysyy (ja ainahan joku kysyy), niin NT tarkoittaa Naiset Tauolla.

Jälkisanat: Tätä kirjoitettaessa maaliskuussa 2008 teoksen eri versioista tunnetaan 36 levytystä, ja se on esitetty mitä erilaisimmissa paikoissa Australian viidakoista Italian Alpeille. Esittäjiä aina hämmästyttää kun sanon nykyään ymmärtäväni, ettei tämä ole koominen teos lainkaan. Hullu? Toki. Ankara? Kenties. Mutta hassu? Ei. Se, että yleisö voi pitää sitä huvittavana, on kokonaan eri asia; esityksen on oltava maanisen vakava. Mutta voi sen laulamisen silti olla hauskaakin.

© 1999/2008 Jaakko Mäntyjärvi
Tekstiä saa lainata käsiohjelmaa tai vastaavaa käyttöä varten kunhan lähde mainitaan.

